

tationes hominum quoniam uanæ sunt. Qualem humilitatem, qualemque rationem sapientia superstitioni ex hominum doctrinis uenienti inesse dicat, requiro. Et quod ait: Ad non parcendum corpori, non in honore aliquo ad saturitatem carnis. Prorsus hæc parum intellego, quia in eadem sententia magna mihi uidetur esse discretio: arbitror enim eum de abstinentia qualibet ficta uel inuiti, qualis solet ab hæreticis affectari hoc dicere, Ad non parcendum corpori. Quod autem adiecit: Non in honore aliquo, quia sancti operis speciem, non in fide ueritatis exercentes, nullius gloriæ honore uel fructu agunt, quod in magna erroris peruersi reprehensione conficiunt, transfigurantes se in ministros iusticiæ. Sed quod adiecit, Ad saturitatem carnis, contrarium mihi uidetur illi quo dicit Ad non parcendum corpori: uidetur enim mihi ille non parcere corpori, qui carnem ieiunijs domat, sicut Apostolus dicit: *Liuidum facio corpus meum, & in seruitutem redigo,* à quo opere saturitas carnis aliena est: nisi forte & ipsam saturandæ carnis curam, quæ maxime obseruantiam religionis prætentibus probrosa est, non parcere corpori, dixit secundum illud honestatis præceptum, quod alibi dicit, ut unusquisque suum uas honorifice possidere nouerit, ut hostiam uiuam & placentem deo suum corpus exhibeat: non in saturitate carnis, quia dissensio corporis animæ sobrietatem necat, & inimica est castitati. Restat ut aliquid & de euangelicis locis suggeram beatitudini tuæ: non quidem quanta legenti per ocium occurrere solent (Nec enim nuncuacabat dispersa per libros quærere, aut in reminiscendis memoriam uentilare) sed uel pauca, quæ ad horam dictationis huius in mentem ueniunt, sciscitabor. De resurrectionis forma non grandem, sed plenam fidei instructione epistolam, qua secundæ consultationi meæ, dum Carthagini hyemarem, rescripseras, si habes relictam in schedis, rogo ut mittas, aut certe retexas eam mihi, quod tibi facile est. Nam & si scripta non extat, quia forte breuis epistola ut tumultuaris tibi inter libros tuos haberi præsto sit, renoua eam mihi in eodem sensu promptam de thesauro cordis tui, & mitte ad me inter alia responsa, quæ reddes mihi, ut spero, præstare mihi ac tibi cõmeatum dierum Christo, ut eam, quo labor tuus in me fructificet, accipiam. Secundum hæc capitula scripturarum, de quibus te qui uides quasi per deum interrogauit, ut audiam quid in te uel ex te mihi loquatur deus. Hoc autem rogo lucere mihi facias, quomodo uel qua ratione dominus post resurrectionem uel cum mulieribus, quæ primæ ad sepulchrum uenerunt, uel postea illis duobus in uia, deinde discipulis suis, & nõ agnitus sit, & agnitus. In eodem enim corpore resurrexit, in quo & passus est. Et quomodo non eadem erat eiusdem corporis forma quæ fuerat: aut si eadem erat, quomodo non agnoscebatur ab his qui eum nouerant. Illud uero sacramenti esse credo, quod qui in uia ambulantes non fuerat agnitus, in fractione panis reuelatus est.

Luce 24 Id ipsum tamen tuo sensu uolo tenere, non meo. Et quod ad Mariam ait: Noli me tangere, nondum enim ascendi ad patrem, Si cominus stantem non sinebatur attingere, quomodo eum tangeret cum ascendisset ad patrem, nisi forte fidei profectu & mentis ascensu, qua deus homini fit longinquus aut proximus, & illa dubitauerit de Christo, quem hortulanum putauerat. Ideo fortassis audire meruit: Noli me tangere. Indigna enim iudicabatur ut tangeret manu Christum, quem necdum fide apprehenderat, nec intellexerat deum, cum hortulanum putasset, de quo paulo ante ab angelis audierat: Quid quæritis uiuentem cum mortuis? Noli ergo me tangere, quia tibi nondum ascendi ad patrem, cui adhuc tantum homo uideor: postea me tanges, cum ad agnoscendum me credendo conscenderis. De illis etiam beatissimi Symeonis uerbis quid sentias, edissere mihi, ut sequar sensum tuum, quibus cum ad uidendum ex oraculo dei Christum agente spiritu uenisset in templum, & acceptum sinu benedixisset infantem dominum, ait ad Mariam: Ecce hic positus est in ruinam & resurrectionem multorum in Israël, & in signum cui contradicetur: & tuam ipsius animam pertransibit gladius, ut reuelentur multorum cordium cogitationes. Numquid de passione Mariæ, quæ nusquam scripta est, hoc prophetasse credendum est? An uero de materno eius affectu, quo postea in tempore passionis assistens cruci, qua hoc erat fixum

Liuidum facio
ἀλωπιῶζω

1. Thes. 4

Luce 24

Ioan. 20

Legendum ar
bitror, Accel
pto in sinu in
fante, benedi
xisset dominum